

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Domus Æternitatis Damnatae

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

17. Oppobrium damnatae æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50700](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50700)

CONSIDERATIO XVII.

Opprobrium damnatæ æternitatis.

Dabo vos in opprobrium sempiternum, & in ignominiam æternam, qua nunquam delebitur. Jerem. c. 23. 40.

19. Augusti.

CONsidera, quemadmodum horror, ut diximus, ita & opprobrium ignominia & confusio, Damnatorum incipit in extremo die iudicii: & deinde continuatur in inferno in æternum, nec unquam delebitur. Nam in novissimo die, omnes mortui resurgent, atque ante thronum Iudicis constituentur: & libri aperientur, in quibus omnia omnium hominum peccata descripta, legentur ab omnibus in Valle Josaphat consistentibus. *Et vidi mortuos magnos & pusillos, stantes in conspectu throni, & libri aperti sunt. Apoc. c. 20.* Ut omnia scelera pateant & revelentur. *Futurum est enim, ait S. Augustinus L. 20. de Civ. c. 14. Ut per Dei potentiam [ac revelationem]*

176 *Domus eternitatis. Consideratio*
nem] *cujusque opera, mirâ celeritate à*
quolibet conspiciantur.

II. Cogita, qualis quantaque igno-
minia & confusio illa sit futura, quando
omnia reproborum crimina etiam oc-
cultissima, totimundo, cunctisque ho-
minibus qui ab Adamo usque ad Anti-
christum vixerunt, revelabuntur. Nec
solum, ut docet D. Thomas in 4. sent.
dist. 43. q. 1. a. 5. Peccata illa manifesta
erunt Angelis & Sanctis, verum etiam
Dæmonibus & damnatis. Deinde se-
cundum ea quæ scripta sunt in libris, om-
nes & singuli judicabuntur: *Judicati*
sunt mortui ex his quæ scripta erant in li-
bris, secundum opera ipsorum. Apoc. c. 20.
12. O qualis erit in hac revelatione &
judicio confusio! Ecce ego congregabo
omnes amatores tuos, quibus commista es,
& nudabo ignominiam tuam coram eis,
& videbunt omnem turpitudinem tuam.
Ezech. c. 16. 37.

III. Perpende singulorum scelestorum
confusionem. I. Quæ erit ignomi-
nia, pudor & rubor adulterorum, For-
nicatorum, Meretricum, Incestuosorum
rum

rum & Sacrilegorum, omniumque luxu-
 riosorum, quando omnia illorum scele-
 ra, etiam secretissima, è tenebris ad lu-
 cem publicam protrahentur? David
 audire debuit: *Tu fecisti absconditè, ego
 autem faciam verbum istud, in conspectu
 omnis Israel.* 2. Reg. c. 12. 12. *Et in con-
 spectu solis.* Lucretia rarum romanæ ca-
 stitatis lumen, ægrè ferens pudicitiaæ suæ
 florem, à Sexto Tarquinio, Tarquinum
 Romanorum Regum ultimi filio, cor-
 ruptum, coram marito & cognatis cul-
 pam falsa, gladio semetipsam occidit,
 ignominiaæ impatiens. Hoc lucretia ob
 unum crimen, quid tot Scorta & prosti-
 bula propter innumera? *Videbunt om-
 nem turpitudinem tuam* l. c. II. Quod
 opprobrium hypocritarum, quando oc-
 culta eorum delicta & simulata justitia
 cunctis propalabuntur? III. Quod
 probrum, quæ ignominia Judicum ini-
 quorum, Furum occultorum, Sacerdo-
 tum clam malè viventium, quando om-
 nes eorum nequitiaæ & malitiaæ toti cæ-
 lo, mundo & inferno revelabuntur?
 Tanta sanè, ut à terra absorberi mallent

178 *Domus eternitatis. Consideratio*
quàm ita confundi. *Tunc dicent monti-*
bus cadite super nos, & collibus operite nos,
Lucæ c. 23. 30.

Paranesis.

O Libidinosi, hypocritici, cæci, per-
uersi peccatores! qui fat esse cre-
ditis, vivere cauè, licet non castè; rape-
re, capere, insidiari, persequi strenuè,
modò occultè, & clam hominibus. O
quomodo vos deceptos reperietis, in
illa die; quando libri aperientur, omnia
scelera vestra, toti mundo propalabun-
tur, & secundum ea quæ ipsimet scrip-
sistis ac fecistis, iudicabimini! Aperite,
per Deum oculos, corrigite mores, e-
mendate vitam, cogitate Deum semper
vobis præsentem, omnia clarè cernen-
tem, ac strictè iudicaturum. Nisi id præ-
stiteritis, Divinæ Nemesis fulmen certò
certiùs aliquando sentietis: *Dabo vos*
in opprobrium sempiternum, & in igno-
miniam eternam, quæ nunquam delebitur.
Jerem. c. 23. 40.

20. Augusti.

I. Vidimus præludium confusionum & opprobriorum ; spectemus nunc tragœdiam , & finem non habentem ignominiam, potissimum ex loco infami, & sociis scelestis pœnarum, proveniente. Et quidem Primò confusio maxima oritur ex detrusione in carcerem infamem tot reorum damnatorum. Magna confusio est, dum bellidux aut Polemarchus, coram Rege proditionis convictus, in carcerem detruditur. Magnum dedecus dum latro, homicidiorum reus, publicè candentibus forcipibus vellicatur & in rotam agitur : maximum probrium est dum Princeps vel Rex in probrosam reorum custodiam abstrahitur, aut velut malefactor, publicè in theatro capite plectitur, ut anno 1649. Carolo Angliæ Regi à subditis obruncato, accidit. Sed quid hæc opprobria ad carcerem & pœnam infernalem, confusionemque perpetuam?

II. Tamerlanus Bajazerem Turcarum Imperatorem, bello devictum, captum,

180 *Domus aternitatis. Consideratio*
tum, carcerique mancipatum, ferreae in-
clusit caveæ, eumque victum toto
triennio in signum victoriæ circumdu-
ci, omnibusque velut feram quampiam
raram ostendi iussit. O qualis tanti Im-
peratoris confusio ! At quantò major
confusio & ignominia macula erit,
quando Monarchæ, Reges, Principes,
Magnates, Nobiles tanquam perduelles,
& lætæ Majestatis divinæ rei, tanquam
infames & proditores, tanquam fures &
latrones, coram toto mundo & cælo
condemnabuntur, in obscurissimum
abyssi infernalis carcerem conjicientur,
& ibidem probris & ignominis sempi-
ternis exponentur, idque ut justitiæ divi-
næ lætæ, sic fiat satis ? *Quicumque glorifi-
caverit me, glorificabo eum : qui au-
tem contemnunt me, erunt ignobiles.* 1.
Reg. c. 2. 30.

III. Cleopatra Ægypti Regina, mor-
tuo Antonio marito, ubi intellexit, se ab
Augusto in triumphum reservari, causâ
declinandæ ejus ignominia, brachium
aspidi mordendum præbuit, vel ut alii
referunt, venenum, quod in acu crinali

gere.

gerebat, hausit, seseque interfecit. Si sic Regina apprehendit publicam confusionem; ut mortem præelegerit; quanto opere apprehendent ignominiam, coram toto orbe, sibi irrogandam, in triumpho Christi, venturi in nubibus cæli, tanquam throno, & judicaturi ac debellaturi omnes suos inimicos; Regina, Principes, Comites, ac feminae nobiles, quando in isto triumpho, velut captivæ ac reprobæ ducentur & audient: *esurivi & non dedistis mihi cibum*, sitivi & negastis potum; nudus fui, & non vestistis egentem, cum tamen vos auro gemmis & purpurâ exornaremini. Ite maledictæ in ignem æternum, paratuna Diabolo & Angelis ejus, cunctisque superbis & misericordia carentibus.

Parænesis.

O Reges & Reginae, Domini & Dominae perillustres; qui tanto zelo punctum honoris vestri defenditis: tanto ardore minimam vobis illatam ignominiam vindicatis; vel ex hoc discite, quanto studio & fervore, cavere, atque impe-

182 *Domus aternitatis. Consideratio*
impedire debeatis opprobrium in Orco con
sempiternum; ne aliquando, vel prop- dum
ter superbiam, vel propter avaritiam, vel mes
propter denegatam justitiam, aut mise- leste
ricordiam, cum summo rubore & pu- ceru
dore detrudamini in ergastulum illud qua
infame, ubi omnes reprobi & reprobæ, illu
servitute vilissimâ & gravissimâ compr- face
mentur; tanquam servi nequam serviliter per
punientur, in vilissimo carcere, probro I
tenebuntur, & in catenis igneis, velut cap- à N
tiva mancipia, rigide arctabuntur. & e
lovacensis. qui
mor
tam
con
infa
cust
epist
rans
edu
rem
vinc
vius
hujus
hoc
con-
est.

21. *Augusti.*

I. Sicut reorum vel innocentium, ad
mortem, carceremve condemna-
torum confusio, augetur ex consortio
sociorum infamium; quomodo Christi
Domini nostri crucifixi ignominia, plu-
rimùm aucta est ex Societate latronum
ita pariter confusio & pudor Damna-
torum, crescit ex Societate contemptibili-
scelestissimorum reproborum. Cogita,
quantum dedecus, quantum vilipen-
dium vir prænobilis aut in dignitate
con-
est.

constitutus sibi irrogatum existimet; dum se vel inter condemnata ad triremes mancipia; vel inter infames & scelestos prædones in carcerem dejectum cernit: & ex hoc collige, quale dedecus, quale opprobrium reputaturus sit vir illustris, Comes, Princeps, Rex, ubi se ad facem hominum ignominiosorum ac perditorum abjectum deprehenderit?

II. Intuere Sedechiam Regem Juda, à Nabuchodonosore obsessum, captum, & erutis oculis Babylonem perductum, qui in carcere, inter homines linguâ moribusque diversos, ignominiosè vitam finivit. Qualis hæc fuit Regis tanti confusio! Sed quid erit in inferno, tam infami omnium scelestorum hominum custodia? S. Chryostomus hom. 1. in epist. ad Hebræos hoc dedecus declarans ait: Si quis ex iis, qui liberaliter sunt educati, hîc in carcerem injectus, fœtorem solum, & jacere in tenebris, & in vinculis esse, quavis morte ducit esse gravius; *cogita quid sit, quando urimur, cum hujus orbis terra homicidis.* Quasi diceret: hoc omnibus aliis malis intolerabilius est.

III.

III. Quàm triste erat olim spectaculum, videre Valerianum Imperatorem, Saporì Persarum Regi, equum conscendenti, scabelli loco, tergum suum substernere? Hujusmodi autem spectacula, in illa infernali cavea, sunt quotidiana, & cernuntur assiduè, dum Cæsares, Reges, Monarchæ & Principes reprobi, unacum vilissimis mancipiis, & scelestissimis nebulonibus, à Lucifero, ceterisque Spiritibus malignis, conculcantur, in perpetuum contemptum, derisum & opprobrium. Hujusmodi dedecus perpendens B. Isaias Abbas Tom. 1. Biblioth. SS. PP. orat. 2. Ita lamentabatur: Væ nobis, qui hîc sine timore nos peccatis obstringimus; quoniam illic nos ignis æternus excipiet, & vermis, qui non dormit, & luctus & stridor dentium, *Et coram Angelis & creaturis omnibus dedecus sempiternum!* Væ nobis qui in isto peregrinationis exilio, detestandas oblectationes consectamur, & paradisi deliciarum obliti, contempnimus regnum cælorum! Væ nobis, qui cum assidua conscientia, nos reprehendentis stimulo

los sentiamus, non erubescimus, nec rationem omnium actionum nostrarum redditori, Dei iudicium formidamus! O quomodo erubescemus & confundemur, & quomodo coram Deo, & Angelis & hominibus, dedecus sempiternum sustinebimus?

Admonitio.

O Potentes! ô Magnates! ô Reges & Principes! quis vestrum ista sententiâ perpendit, & debite apprehendit? O Duces! ô tribuni! O milites! qui abiecit animam & salutem, ut pro puncto honoris, pro imaginario probro vitando, singulari certamine pugnetis: vos dedecus & opprobrium sempiternum sustinebitis. Quantum opprobrium erit Monarcharum mundi nullum in hac vita superiorem agnoscentium, & neminem timentium; ideoque aut iniustitiis aut bellis iniustis, aliisque vitiis frœna laxantium? *In illa die visitabit Dominus super Reges terra, & congregabuntur in congregatione unius fascis. Isaia c. 24. 21.* Quando nimirum ob scandala, vel scelera

186 *Domus aternitatis. Consideratio*
lera sua , Reges & subditi , promiscue
colligabuntur, velut farmenta , aut zizania
in uno fasce ; ut inseparabiliter ardeant ; & confundantur in æternum,
absque omni discrimine statûs aut personæ. *In veritate comperi , quia non*
est personarum acceptor Deus. Actorum
c. 10. 34.

CONSIDERATIO XVIII.

Lamentationes damnatæ æternitatis.

Scripta erant in eo lamentationes, & carmen & v. Ezech. c. 2. 9.

22. Augusti.

I. **Q**uemadmodum in Libro vitæ Electorum , non leguntur scriptura
alia ; nisi gaudia , lætitiæ cantica , festi-
vum alleluja , laus Dei continua , & bene-
dictio sempiterna : ita in libro mortuorum
reproborum , nihil scriptum est , nisi *Lamentationes & carmen & v.* Quales
verò sint istæ lamentationes , qualia car-
mina & v. , in hac vita nemo mortuum
aut concipere , aut eloqui valet. *Cyrillus oratione de exitu animæ ,*